

Europejski Tydzień Świadomości Dysleksji 2022

Tegoroczne obchody Europejskiego Tygodnia Świadomości Dysleksji będą odbywały się w dniach 3-9 października pod hasłem **"Przełamujemy bariery"**.

W dniu 8 października, zgodnie z ustaleniami Europejskiego Towarzystwa Dysleksji, będzie szczególnie wyróżniony Dzień Świadomości Dysleksji.

Polskie
Towarzystwo
Dysleksji

Przełamujemy bariery!

Europejski Tydzień Świadomości Dysleksji
3-9 października 2022 r.

Polskie Towarzystwo Dysleksji, al. Legionów 11, 80-441 Gdańsk www.ptd.edu.pl ptd@ptd.edu.pl

Dysleksja rozwojowa

O **specyficznych trudnościach w nauce** mówimy, jeżeli niepowodzenia szkolne dotyczą tylko niektórych zakresów uczenia się i występują przy co najmniej przeciętnej inteligencji, a niejednokrotnie wysokiej sprawności intelektualnej, sprawnych narzędziach ruchu oraz zmysłach wzroku i słuchu, właściwej opiece wychowawczej oraz dydaktycznej.

Gdy trudności te mają charakter wybiórczy i przejawiają się niepowodzeniami w uczeniu się czytania i pisania, mówimy o **dysleksji rozwojowej**.

W przypadku specyficznych trudności w uczeniu się matematyki (głównie arytmetyki) można używać terminu **dyskalkulia**. Czasem trudności te występują jednocześnie, kiedy indziej mają charakter trudności izolowanych, ograniczonych do jednej umiejętności. Gdy dysleksja i dyskalkulia występują razem, są przyczyną poważnych niepowodzeń szkolnych. („Uczeń z dysleksją w szkole - poradnik nie tylko dla polonistów” Bogdanowicz, Adryjanek, Gdynia 2005).

Terminologia

Najczęściej stosuje się termin "dysleksja rozwojowa" dla określenia syndromu specyficznych trudności w uczeniu się czytania i pisania.

- DYSLEKSJA - specyficzne trudności w czytaniu;
- DYSORTOGRAFIA - specyficzne trudności z opanowaniem poprawnej pisowni (w tym błędy ortograficzne);
- DYSGRAFIA - niski poziom graficzny pisma.

Specyficzne trudność w czytaniu i pisaniu u dzieci o prawidłowym rozwoju umysłowym

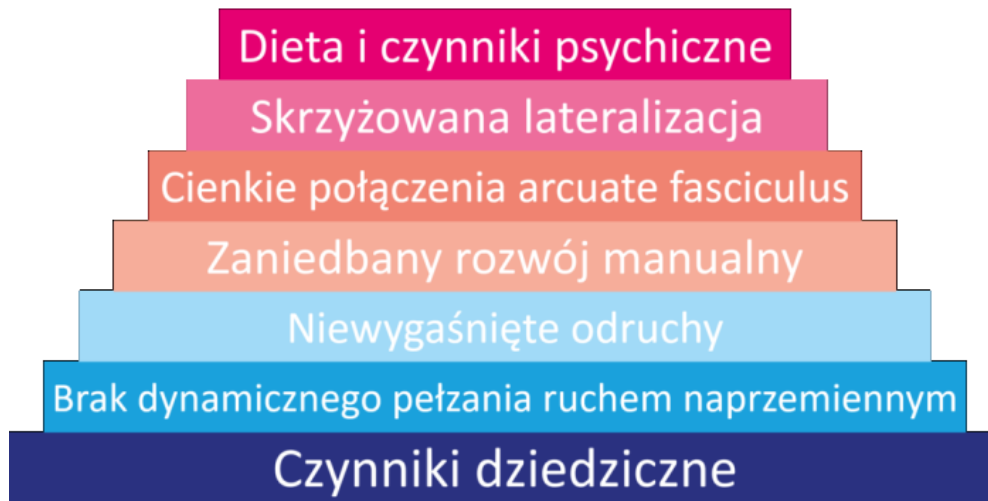
Przyczyny

Zaburzenia funkcji percepcyjno motorycznych (sposstrzegania wzrokowego, słuchowego, motoryki) i ich współdziałania (integracji percepcyjno motorycznej), funkcji językowych, pamięci (wzrokowej, słuchowej, ruchowej), lateralizacji, orientacji w schemacie ciała i przestrzeni.

Etiologia

Uwarunkowania tych zaburzeń są wielorakie (polietologia). Wskazuje się na dziedziczność, zmiany anatomiczne i zaburzenia fizjologiczne układu nerwowego (w okresie ciąży i porodu o nieprawidłowym przebiegu). Zaniedbanie środowiskowe oraz brak szybkiej interwencji pogłębia zaburzenia i trudności dziecka.

DYSLEKSJA

Profilaktyka

Dzieci z nieprawidłowej ciąży, porodu, wykazujące deficyty rozwoju niektórych funkcji psychoruchowych, to dzieci "ryzyka dysleksji". Im wcześniej zostaną objęte opieką, tym większe szanse aby zapobiec ich trudnościom szkolnym.

Objawy dysleksji rozwojowej

Specyficzne trudności w czytaniu i pisaniu ujawniają się dopiero w szkole, podczas gdy już w okresie przedszkolnym można zauważyć objawy, które cechują tzw. dzieci ryzyka dysleksji:

- opóźniony rozwój mowy;
- mała sprawność i koordynacja ruchów podczas zabaw ruchowych, samoobsługi, rysowania i pisanie, (brzydkie pismo);
- wadliwa wymowa, trudności z wypowiadaniem złożonych słów, błędy gramatyczne;
- trudności z różnicowaniem głosek podobnych oraz z wydzieleniem sylab,

- głosek ze słów i ich synteza;
- trudności z wykonywaniem układanek i odtwarzaniem wzorów graficznych;
- oburęczność;
- mylenie prawej i lewej ręki;
- trudności w czytaniu pomimo dobrej inteligencji oraz braku zaniedbania środowiskowego i dydaktycznego;
- trudności z opanowaniem poprawnej pisowni: pismo zwierciadlane, mylenie liter podobnych pod względem kształtu (p-b-d-g), liter odpowiadających głoskom zbliżonym fonetycznie, opuszczanie liter, błędy ortograficzne pomimo znajomości zasad ortografii.

Mamo! Tato! Źle widzę!

OBJAWY

nie widzi z
daleka/bliska

chwilowe
zamazywanie obrazu

myli litery, cyfry

mrużenie

męczliwość przy
pracy z bliska

przymyka oczy

OKRES WCZESNOSZKOLNY

trze oczy

ból głowy

pochyla się blisko
tekstu

pieczenie/
swędzenie oczu

podwójne
widzenie

www.cwiczeoko.pl

www.barbarapakula.pl

Dekalog dla rodziców dzieci dyslektycznych

opr.: prof. dr hab. Marta Bogdanowicz

NIE - "nie czyn bliźniemu, co Tobie niemiłe".

1. Nie traktuj dziecka jak chorego, kalekiego, niezdolnego, złego lub leniwego.
2. Nie karz, nie wyśmiewaj dziecka w nadziei, że zmobilizujesz je to do pracy.
3. Nie łudź się, że dziecko "samo z tego wyrośnie", "weźmie się w garść", "przysiądzie fałdów" lub że ktoś je z tego "wyleczy".
4. Nie spodziewaj się, że kłopoty dziecka pozbawionego specjalistycznej pomocy ograniczą się do czytania i pisania i skończą się w młodszych klasach szkoły podstawowej.
5. Nie ograniczaj dziecku zajęć pozalekcyjnych, aby miało więcej czasu na naukę, ale i nie zwalniaj go z systematycznych ćwiczeń. TAK - "strzeżonego Pan Bóg strzeże".
6. Staraj się zrozumieć swoje dziecko, jego potrzeby, możliwości i ograniczenia, aby zapobiec trudnościom szkolnym.
7. Spróbuj jak najwcześniej zaobserwować trudności dziecka: na czym polegają i co jest ich przyczyną. Skonsultuj się ze specjalistą (psychologiem, pedagogiem, logopedą).
8. Aby jak najwcześniej pomóc dziecku:
 - zaobserwuj w codziennej pracy z dzieckiem, co najskuteczniej mu pomaga,
 - korzystaj z odpowiedniej literatury i fachowej pomocy nauczyciela - terapeuty (w formie terapii indywidualnej i grupowej),
 - bądź w stałym kontakcie z nauczycielem i pedagogiem szkolnym.
9. Bądź życzliwym, pogodnym, cierpliwym przewodnikiem i towarzyszem swego dziecka w jego kłopotach szkolnych.
10. Chwal i nagradzaj dziecko nie tyle za efekty jego pracy, ile za włożony w nią wysiłek. Spraw, aby praca z dzieckiem była przyjemna dla was obojga.

"Katalog rodzicielskich zachowań"

opracowany przez rodziców w trakcie kursów "Szkoła dla Rodziców" zorganizowanych przez Oddział Warszawski PTD.

Rodzicu pamiętaj:

1. Kochaj, ale wymagaj.
2. Okazuj dziecku swoje uczucia.
3. Przekazuj dziecku pozytywne informacje o nim (pochodzące od ciebie i osób trzecich).
4. Dostrzegaj wszystkie osiągnięcia dziecka, nawet bardzo drobne.
5. Doceniaj nawet niedokończone dzieło dziecka.
6. Zanim skrytykujesz, pozwól dziecku wyjaśnić.

7. Zachowaj umiar w udzielaniu pomocy przy odrabianiu lekcji.
8. Przerzuć na dziecko odpowiedzialność za jego naukę.
9. Pozwól dziecku podejmować decyzje o dodatkowych zajęciach i innych sprawach.
10. Pozwól dziecku wybrać kierunek rozwoju i wspieraj je w tym.
11. Pozwól dziecku poczuć jego sukces.
12. Pokaż dziecku korzyści płynące ze spróbowania swoich sił w nowej dziedzinie - i nie naciskaj dłużej.
13. Okazuj dziecku swoją wiarę w jego sukces.
14. Stawiaj poprzeczki ma miarę własnych ambicji.
15. Zaufaj dziecku i okazuj mu to zaufanie.
16. Naucz się rozmawiać z dzieckiem.
17. Naucz się słuchać dziecka.
18. Nie monologuj.
19. Rozmawiaj z dzieckiem wtedy, gdy panujesz nad swoimi emocjami.
20. Nie obarczaj dziecka poczuciem winy.
21. Wyszukuj pozytywy w każdej sytuacji.
22. Okazuj zainteresowanie zamiast kontrolować.
23. Nie mów "nigdy", "wszystko" i "zawsze".

SKALA RYZYKA DYSLEKSJI (SRD)

WZÓR:

prof. dr hab. Marta Bogdanowicz

Test dla dzieci sześciolletnich (również trochę młodszych i trochę starszych). Mogą go wykonać rodzice ze swoimi dziećmi, by dowiedzieć się, czy u dziecka występuje ryzyko dysleksji.

SRD zawiera 21 stwierdzeń, które należy ocenić według skali 4-stopniowej. Cyfry na skali wskazują na brak występowania symptomów ryzyka dysleksji (1 pkt.) lub na stopień ich nasilenia (2-3-4 pkt.). Zakreślenie cyfry oznacza, że dany symptom:

NIGDY nie występuje -1

CZASEM występuje - 2

CZĘSTO występuje - 3

ZAWSZE występuje - 4

Proszę uważnie przeczytać poniższe stwierdzenia i zakreślić kółkiem cyfry najlepiej charakteryzujące zachowanie dziecka.

1. Dziecko ma trudności z zapamiętywaniem rzadziej występujących liter. 1 2 3 4
2. Dziecko ma trudności z posługiwaniem się nożyczkami. 1 2 3 4
3. Dziecko ma wadę wymowy. 1 2 3 4
4. Dziecko jest mało sprawne ruchowo - słabo biega, skacze, źle jeździ na rowerze. 1 2 3 4
5. Dziecko pisze litery i cyfry zwierciadlanie, oraz odwzorowuje wyrazy przez zapisywanie ich od strony prawej do lewej. 1 2 3 4
6. Dziecko przekręca słowa (mówi np. kraktor), zmienia przedrostki w wyrazach(np. nauczyć się) albo używa nieprawidłowych form gramatycznych. 1 2 3 4
7. Dziecko nie umie odróżnić głosek o podobnym brzmieniu (np. g - k, z - s, dlatego nie dostrzega różnic w wyrazach góra - kura, koza - kosa).1 2 3 4
8. Dziecko ma problem z budowaniem poprawnych wypowiedzi (zmienia szyk wyrazów w zdaniu, błędnie używa trudniejsze wyrazy).1 2 3 4
9. Dziecko niechętnie bawi się układankami, klockami ?LEGO?, puzzlami lub nie umie układać ich według wzoru (tworzy tylko własne kompozycje). 1 2 3 4
10. Dziecko niechętnie uczestniczy w zabawach ruchowych. 1 2 3 4
11. Dziecku sprawia problem odróżnianie i zapamiętanie liter o kształtach identycznych, lecz inaczej położonych w przestrzeni (np. b - p - g - d). 1 2 3 4
12. Dziecko niechętnie rysuje. 1 2 3 4
13. Dziecko ma trudności z zapamiętywaniem materiału uszeregowanego w sekwencji (np. nazwy pory dnia i posiłków, dni tygodnia, pory roku, szeregi 4-cyfrowe). 1 2 3 4

14. Dziecko ma trudności z koncentracją uwagi, łatwo rozprasza się. 1 2 3 4
15. Dziecko źle funkcjonuje na zajęciach fizycznych. 1 2 3 4
16. Dziecko ma trudności z odróżnieniem i zapamiętaniem liter o podobnych kształtach (np. m - n, l - t - ł). 1 2 3 4
17. Dziecko ma trudności z wyróżnieniem głosek w słowach (np. nos = n - o - s). 1 2 3 4
18. Dziecko ma problemy z odtwarzaniem prostych szlaczków i figur geometrycznych. 1 2 3 4
19. Dziecko ma trudności z łączeniem głosek w słowo (np. o - k - o = oko). 1 2 3 4
20. Dziecko ma problemy z zawiązywaniem sznurowadeł, zapinaniem guzików, wiązaniem kokardek. 1 2 3 4
21. Dziecko ma trudności z dokładnym zapamiętaniem krótkich wierszyków i piosenek. 1 2 3 4

Wyniki testu można analizować bardzo szczegółowo (potrafią to specjaliści), można też po prostu podliczyć punkty i porównać je z niżej zamieszczoną skalą.

Od 21 do 34 punktów: u twojego dziecka raczej na pewno nie ma ryzyka dysleksji, co nie oznacza, że powinieneś bacznie przyglądać się jego rozwojowi i szkolnym osiągnięciom.

Od 35 do 40 punktów: specjaliści mówią, że twoje dziecko jest na pograniczu ryzyka dysleksji. Wątpliwości powinna rozwiązać wizyta w poradni pedagogiczno-psychologicznej. A zatem skontaktuj się ze specjalistą na wszelki wypadek, a w czasie zabaw i codziennych zajęć stymuluj i usprawniaj słabo rozwijające się umiejętności dziecka.

Od 41 do 53 punktów: u twojego dziecka występuje umiarkowane ryzyko dysleksji. Koniecznie odwiedź specjalistów w poradni, być może najwyższy czas zacząć pracować z dzieckiem.

Od 54 do 84 punktów: u twojego dziecka występuje bardzo wysokie ryzyko dysleksji! Czekaj na ciebie i dziecko dużo pracy wraz z nauczycielem terapeutą.

Szczegółową analizę wyników można znaleźć w książce Marty Bogdanowicz Ryzyko dysleksji. Problem i diagnozowanie, Wydawnictwo Harmonia, Gdańsk 2002;

**Należy pamiętać,
że dziecko ryzyka dysleksji nie musi zostać uczniem dyslektycznym.**

Materiały dla rodziców przyszłych pierwszoklasistów

https://www.ptd.edu.pl/chce_pojsc_do_szkoly_cz1.pdf

https://www.ptd.edu.pl/chce_pojsc_do_szkoly_cz2.pdf

https://www.ptd.edu.pl/chce_pojsc_do_szkoly_cz3.pdf

https://www.ptd.edu.pl/chce_pojsc_do_szkoly_cz4.pdf

https://www.ptd.edu.pl/chce_pojsc_do_szkoly_cz5.pdf

https://www.ptd.edu.pl/JESTEM_RODZICEM_DZIECKA_Z_DYSLEKSJ%C4%842018.pdf

https://www.ptd.edu.pl/2.%20kwestionariusz_SRD.pdf

Dyktando w 10 punktach - z komentarzem ortograficznym

Opr.: prof. dr hab. Marta Bogdanowicz

1. Umów się z dzieckiem, że codziennie będziecie robić dyktando obejmujące 3 zdania. Wymyślcie wspólnie nagrodę po każdym tygodniu pracy.
2. Zaznacz w książce dziecka 3 zdania i przeczytaj na głos pierwsze zdanie.
3. Dziecko powtarza zdanie i omawia pisownię każdego wyrazu (podaje zasady pisowni).
4. Dziecko zapisuje zdanie (podobnie postępuje z następnymi zdaniami).
5. Dziecko samodzielnie sprawdza cały napisany tekst.
6. Dorosły sprawdza tekst. Jeżeli znajdzie błędy, podaje ich liczbę.
7. Dziecko ponownie sprawdza tekst z pomocą słownika ortograficznego.
8. Dorosły sprawdza poprawiony tekst. Jeżeli nadal są błędy, wskazuje tekst, z którego dyktował zdania.
9. Dziecko porównuje napisany tekst ze wzorem i ostatecznie poprawia błędy.
10. Dziecko opracowuje błędnie napisane wyrazy (np. podaje zasady pisowni, wyrazy pokrewne, odmienia wyraz przez przypadki, wymienia na inne formy).

Uwagi: Podstawowym założeniem stosowania techniki: dyktando z komentarzem ortograficznym jest przeświadczenie o możliwości utrwalenia zasad pisowni i wytworzenia pełnej świadomości ortograficznej przez przekształcenie się nawyku "głośnego myślenia" - określenia zasad pisowni – w nawyk cichego przypominania ich sobie podczas pisania. Kolejnym zadaniem ćwiczenia jest wytworzenie nawyku dokładnego sprawdzania i poprawiania każdej pracy pisemnej po napisaniu.

Dziecko ma prawo do popełnienia błędu, ale nie ma prawa pozostawić go bez poprawienia. Warunkiem uzyskania tych efektów jest wykonywanie omawianego ćwiczenia krótko, lecz systematycznie oraz zawarcie umowy z dzieckiem co do czasu pracy (codziennie), liczby dyktowanych zdań (zawsze tej samej) oraz nagrody (po każdym tygodniu ćwiczeń).

W ten sposób dziecko nie będzie usiłowało tych spraw stale z nami negocjować.

Tak więc ćwiczenie "dyktando w 10 - punktach" ma:

1. utrwalić znajomość zasad pisowni,
2. wytworzyć nawyk stałego przywoływania zasad ortograficznych podczas pisania,
3. wytworzyć nawyk stałego sprawdzania napisanego tekstu, a więc poczucie ODPOWIEDZIALNOŚCI za napisany tekst.

Kilka wskazówek i rad dla rodziców:

- Nie przechodzić do porządku dziennego nad tym co nas w dziecku niepokoi, nie wierzyć w stwierdzenie typu: to jeszcze za wcześnie na diagnozę, lub że z tego wyrośnie (ryzyko dysleksji stwierdzamy już u sześciolatków).
- Nie siedzieć bez końca z dzieckiem nad lekcjami (zapewniam, że można to tak zorganizować, że przestanie być naszym obowiązkiem odrabianie lekcji).
- Nie zabraniać zajęć dodatkowych.
- Dziecko, jeśli źle czyta powinno korzystać z biblioteki fonicznej.
- Jeśli brzydko pisze jak najszybciej (już od klasy II-iej) powinno uczyć się pisać na maszynie lub komputerze, w późniejszej karierze szkolnej będzie to nieodzowna umiejętność.
- w przypadku brzydkiego, koślawego pisma powinno również pisać ołówkiem, zawsze mieć pod ręką dobrą gumkę; dysgrafikom bardzo to pomaga (pomysł mojego syna sprawdził się doskonale).
- Nie rozmawiać bez końca o kłopotach dziecka, nie porównywać go z rodzeństwem.
- Nie bronić się przed posiadaniem zwierzaka w domu, zwłaszcza psa, to świetne lekarstwo na niekorzystne emocje nie tylko dziecka, my też zmieniamy dotychczasowy "obiekt" zainteresowań, urozmaicamy i wzbogacamy nasze życie.
- Terapię podejmować jak najwcześniej (najlepiej już od zerówki).
- Jeśli "starszy" dyslektyk ma zaleconą pracę korekcyjną w domu, powinien ją wykonywać zgodnie z zaleceniem terapeuty (często w niewielkich dawkach), porównuję to z antybiotykiem, jeśli go podawać to w ściśle określony sposób, albo wcale.
- Wakacje rozpocząć w dniu zakończenia roku szkolnego i zapomnieć o szkole, rozmawiamy na wszystkie tematy, omijając wszakże jeden - szkoła i wszystko co z nią związane, żadnych ćwiczeń w pisaniu, żadnych dyktand, to przynosi więcej szkód niż zysków. Oczywiście, jeśli nasze dziecko nudząc się sięgnie po książkę, to cieszymy się z tego.

Dar Dysleksji

Ronald Davis, w swojej książce „Dar dysleksji” wskazuje, że dysleksja posiada wiele pozytywnych aspektów. Bo dyslektycy są niesamowicie kreatywni i bardziej wrażliwi na otoczenie. Na przykład potrafią myśleć obrazami, a nie słowami. Ponadto, mają bardzo wyczulone zmysły i żywą wyobraźnię i są wyposażeni w niezwykłą intuicję. To wszystko sprawia, że osoby z dysleksją, które pokierują swoją edukacją i karierą w odpowiedni sposób, mogą stać się naprawdę wybitnymi jednostkami. I to w każdej dziedzinie!

Wieszcz, pierwsza dama kryminału i bajkopisarz

Zacznijmy od... literatury. Wydaje się, że to niemożliwe, by osoby, które mają problemy z pisanem i czytaniem osiągnęły sukces w świecie wypełnionym literami. A jednak! Podejrzewa się, że dysleksję miał nawet nasz wieszcz narodowy – Adam Mickiewicz. Być może ciężko w to uwierzyć, ale Mickiewicz w dzieciństwie żywił ogromny wstręt do kaligrafii. Często myliły mu się litery i z tego powodu powtarzał trzecią klasę. Mickiewicz nie był jednak jedynym dyslektykiem wśród pisarzy i poetów.

Dysleksję miała również Agatha Christie, jedna z najbardziej znanych i cenionych autorek kryminałów na świecie. Wielu znawców literatury uważa, że to właśnie dzięki dysleksji Christie stworzyła tak unikalny język swoich powieści. W jednym z wywiadów powiedziała: „*Pisanie i literowanie zawsze były straszne dla mnie.*” Swoje kryminały pisała bardzo długo, przez co często bardziej skupiała się na wątkach pobocznych i dopieszczała charaktery swoich postaci.

Najsłynniejszy autor bajek dla dzieci Hans Christian Andersen nigdy nie nauczył się pisać poprawnie. Jego manuskrypty zawierają wiele błędów charakterystycznych dla dyslektyków. Mimo to, został twórcą jednych z najpiękniejszych bajek, które zna każdy! Brytyjskie Towarzystwo Dysleksji wskazało, że pisarze będący dyslektykami często są bardziej kreatywni i chętniej uciekają się do nowych, odważnych rozwiązań i kierunków.

Dyslektycy wśród naukowców

Osoby z dysleksją nierzadko robią karierę także w świecie nauki. Sam Albert Einstein miał trudności w uczeniu się i zapamiętywaniu. W szkole był karcony za zadawanie zbyt wielu pytań. Prawdopodobnie oblał egzaminy z botaniki, zoologii i francuskiego. Ale istnieją dowody na to, że uczył się i myślał inaczej niż inni ludzie. Prawdopodobnie na dysleksję cierpiał również Isaac Newton, twórca zasad dynamiki, prawa powszechnego ciążenia, prawa ruchu i mechaniki klasycznej. Według legendy w szkole nie szło mu zbyt dobrze, dlatego wolał spędzać czas pod jabłonią, gdzie odkrył grawitację.

Nie wiemy dokładnie czy Leonardo da Vinci był dyslektykiem, ale wiadomo, że nie potrafił uczyć się w standardowy sposób. Choć był leworęczny, co dawniej nierzadko utożsamiane było z kalectwem i niepełnosprawnością, był człowiekiem, który swoim rozumem prześcigał epokę, w której żył o kilkaset lat!

Inny wybitny człowiek swojej epoki, Winston Churchill, jeden z najbardziej znanych premierów Wielkiej Brytanii, genialny polityk i mówca, malarz, historyk, laureat literackiej Nagrody Nobla, w szkole często był karany za swoją buntowniczą naturę i odmienny sposób nauki. To znany fakt, iż nie znośił uczyć się na pamięć. W wieku 7 lat, jego pierwszy nauczyciel łaciny dosłownie „wykończył go psychicznie” kładąc mu wkuwać deklinację na pamięć. Mały Winston musiał przejść rehabilitację, po czym został przeniesiony do innej szkoły.

Dysleksja i biznes

Badania pokazują, że w USA wśród ludzi biznesu 35 % to dyslektycy.

Być może wiele osób nie kojarzy nazwiska Ingvar Kamprad, ale założoną przez niego firmę IKEA zna cały świat! Gdy został przedsiębiorcą miał tylko 17 lat! A przyczyną była jego ogromna niechęć do szkoły spowodowana przez dysleksję.

A tymczasem w Hollywood...

U jednego z najbardziej znanych reżyserów Quentina Tarantino już w szkole podstawowej stwierdzono dysleksję. Ten wybitny reżyser naukę porzucił w wieku 16 lat i całkowicie oddał się swojej pasji jaką jest kino.

U Salmy Hayek, jedynej aktorki meksykańskiego pochodzenia, która zrobiła karierę w Hollywood, dysleksję zdiagnozowano w wieku 12 lat. Mimo to, nie przeszkodziło jej to dostać się na jeden z lepszych uniwersytetów meksykańskich – Uniwersytet Ibero-

Amerykański, gdzie studiowała stosunki międzynarodowe, a następnie porzucić edukacji na rzecz aktorstwa.

Zarówno Orlando Bloom jak i Tom Cruise bardzo często wracają do swoich dziecięcych lat, kiedy to zmagali się z dysleksją i obecnie otwarcie opowiadają jak to wpłynęło na ich życie i karierę.

Okazuje się, że dysleksja nie jest przeszkodą, której nie można pokonać, czasem trudności pomagają w drodze do sukcesu. Uczą wytrwałości, konsekwencji, „zmuszają” do szukania nowych metod, sposobów radzenia sobie z naszymi ograniczeniami. Dysleksja to „przypadłość” z jaką musieli się mierzyć najwięksi i najmądrzejsi, którzy wnieśli ogromny wkład w rozwój nauki, sztuki, medycyny. Są wśród nich słynni artyści estrady, projektanci, architekci, pisarze, sportowcy, prawnicy, lekarze, uczeni, politycy i ludzie biznesu, a oni sami są najlepszym dowodem na to, że sukces jest w zasięgu możliwości, a można go osiągnąć cierpliwością i systematyczną pracą, dzięki wspieraniu talentów, pasji i zainteresowań.

Należy też pamiętać o tych, którym dysleksja nie stała na drodze do sukcesu: Isaac Newton, Charles Darwin, Henry Ford, Vincent van Gogh, Nelson Rockefeller, Winston Churchill, John F. Kennedy, Aleksander Bell, Ernest Hemingway, Charles Dickens, Walt Disney, Cher, Kurt Cobain, John Lennon, Mozart, Ludwig van Beethoven, Robbie Williams, Mark Twain, Lewis Carroll, Keanu Reeves, Kiera Knightley, Marilyn Monroe, Fred Astaire, Robin Williams, Eddie Izzard, Danny Glover, George Washington.

Źródła:

<https://www.ptd.edu.pl/odysleksji.html>

<https://www.google.com/search?q>

<https://dardysleksji.pl/2019/06/17/slawni-dyslektycy/>